

Forsvaret for fem af de tiltalte

[Oversigtbilleder](#)

I Margen: Fremlagt i Landsoverretten 13 Januari 1851.

368/50

Til

Den Kongelige Landsoverret!

For de 5 Forbrydere der i denne Sag tiltales tildels til at miste Livet har den Høje ret paalagt mig Defensoratet.

Det er ikke uden med Ængstelighed at ieg giennem søger Acterne af Frygt for ey at finde eller kunde paavise noget der kan formilde de Tiltaltes Skiæbne, men hvad kan ieg vente at finde der med Nytte kan fremføres for dem der ved egen Tilstaaelse og Sagens oplyste Omstændigheder er overbeviist om deres Brøde. Nogen Tröst finder ieg i at Deres Sind som ere saa Sløve at de ey føler tilfulde deres Straf ey heller har følt ved udførelsen af deres Gierninger Afskyelighed for hvilken de ellers maatte have traadt tilbage med Afsky. Denne Sløvhed har sandsynlig sin Grund i de Tiltaltes forsömte Opdragelse og da saadant ey kan tilregnes dem saa bidrager dette ogsaa til mit Haab om Rettens mildeste Bedømmelse af de Tiltaltes Brøde. –

Det er sagt og ved flere Leyligheder stadfæstet, at Lovens 6te Bog har lagt paa vi Arme mange Synder der blandt andet har os sagt Dø! enhver som andre myrder. –

Jeg veed ikke om de Tiltalte der er dømt fra Livet ønsker at ombytte Døden med Slaveriet, men det er ogsaa ligegyldigt da deres Ønsker ikke kommer i betragtning ved Domstolene da disses Anskuelse om Sagens Omstændigheder gjør Udslaget, men Sagføreren maa derfor ikke undlade at gjøre paavisning paa de Omstændigheder i Sagen der sandsynligt vil komme i Betragtning ved Sagens Paadømmelse. –

Ved Underretsdommen formenes at være taget for stort Hævn over de fra Livet dømte, i det der kræves fleres Liv for et Liv, foruden andre Omstændigheder der formeentlig burde have været taget i betragtning ved Dommens afsigelse.

Jeg skulle nu til at paavise, foruden det foran anførte, de Omstændigheder ieg troer kan komme enhver i sær af de Tiltalte til gode, men saavel Actores som Defensores i Sagen har udbredt sig saa fuldstændig og kraftig at der bliver Lidet eller Intet at tilføje for mig. Jeg kan desuagtet ikke efterlade at gentage nogle af min Formands Bemærkninger da vi Begge sigte til et Maal og tilføje i Korthed hvad ieg troer der end videre kan tiene til Formildelse for de 5 Tiltalte og navnlig for Actori.

N.2 Christen Larsen Skomager. Han er den der ved at tage med begge sine Hænder fast om Ane Marie PedersDatter Hals har qvælt hende. Det er erkiendt i Sagen at baade Tiltalte og Ane Marie Pederdatter vare besværede af Brændeviin ellers havde Qvælningen heller ikke gaaet saa let for sig heller ikke blevet iværksadt. Som Grund til hans

Forbrydelse anmelder han, at Niels Bekgaards Overtalelse og hans Løfte om store Fordele fik overhaand over hans bedre Fornuft i hans berusede Tilstand. Han vidste at Niels Bekgaard var Kied af hans Kone og at han i længere Tid søgte at faa hende af med Livet og at hun var forfalden til Drukkensk. samt at hun i Menigheden var anseet som et foragteligt Medlem der intet nyttigt gjorde og ikke holdte sig for god til at fuldføre enhver Last. Da Tiltalte erfarede at Konen var død anmeldte Han saadant for Niels Bekgaard og bare hende derpaa hjem til Bekgaard ved fælles Hielp. –

Tiltalte fortrød hiertelig sin Forbrydelse da han var blev(et) Ædru og saasnart han stiltes for Forhør bekiendte han sin Forbrydelse – Han har ikke forhen været offentlig tiltalt men har gode Vidnesbyrd om sit foregaaende Forhold.

Gud og Kongen forbarme sig over den Wildfarende der ikke var af ond Gemyt.

3 og 4re Jens Christian Nielsen Skomager og hans Kone Ane Marie Hansdatter. De bekom et Huus ikke langt fra Bekgaard de levede i god Forstaaelse med Niels Bekgaard. Jens Ch. Nielsen har forklaret, at han lod sig overtale af Niels Bekgaard til een gang at give Bekgaards Kone en Snaps af en Flaske med Rom hvori var blandet nogle Draaber Victriollin, og hans Kone har tilstaaet at hun 2 gange har blandet nogle af de samme Draaber i Kaffe for at gives Niels Bekgaard(s) Kone, ligesom hun ogsaa eengang har blandet Præcipetat i Smör smört det paa tvende Hvedeknopper og sendt dem over til Niels Bekgaard der havde sendt hende de Hele, men Tillavningerne med Draaberne og Pulveret har ingen Følger havt paa Bekgaards Kones Liv eller Sundhed, hvilket det heller ikke burde da det blandet i de store Qvantiteter Brændeviin og Kaffe og fordi Pulveret og Draaberne ikke var egentlig Givt. Det er sandsynligt at de Tiltaltes Hensigt ikke var at skade Niels Bekgaards Kone, men at de alene tilsyneladende har villet föye Niels Bekgaard for at beholde hans Venskab og erholde nogle faae Fordele hos ham.

Med Hensyn til disse Omstændigheder formeenes at Underrettsdommen vil blive forandret og at de Tiltalte dømmes langt Anderledes og mildere. –

5, Hans Jensen Smed. Til ham henvendte Niels Bekgaard sig i Efteraaret 1849 om Raad og Midler for at faa sin Kone forgivet han tilbud Tiltalte 50 Rbd. for hans Raad og Hielp. Tiltalte ville betænke sig og sagde at Bekgaard kunde komme igien han kom ogsaa nogle Dage efter til Hæst og begierede at Tiltalte ville skaffe det behövende til hans Kones Forgivelse. Han bestemte sig nu til at Ride til Sundby Apotek paa Bekgaards Hæst og Kiøbte for 4 eller 6 Sk Præcipetat som han leverede Bekgaard tilkiendegivende at Pulveret skulle strøes paa Smørebrød og spises af Konen, Det er formentlig det samme Pulver som Bekgaard sendte forannævnte Ane Marie Hansdatter for at ældtes i Smör og bredes paa de ligeledes sendte Hvedeknopper. For Rejsen betalte Bekgaard Tiltalte 3 Rbd. Noget efter kom Bekgaard atter hen til Tiltalte og forlangte andre Midler da de ham leverede Præcipitat ingen Virkning havde giort. Tiltalte som er i trængende Omstændigheder grublede over hvorledes han kunde have Fordeel ved Bekgaard uden at skade hans Kone hvilket han ikke ville, han medgav nu Bekgaard et Pulver af Luneborg Salt og da dette heller ey virkede kom der atter Bud til Tiltalte om andre virksomme Midler og sendte han da Bekgaard Kløverfrø? og Pimpernillerod til at sætte paa Brændeviin, og sendte Tiltalte en gang sin Kone til Bekgaard med et Pulver af Maler Brunrødt. Ingen af disse Ordinationer har havt nogen Indflydelse paa Bekgaards Kones Liv eller Sundhed, hvilket Tiltalte heller ey ville da han kun attraaede at tilvende sig nogle Fordele ved den taabelige Bekgaard.

At Bekgaard søgte hen til Tiltalte var fordi denne var anset for en klog Mand. Præcipitatet var ikke farlig Gift især i de smaa Portioner de bleve? og blandet med Smørrebrød. Pulveret er tilberedt af Qvægsølv og dette

er sandsynligt ingen farlig Gift da Lægerne har ordineret Qvægsøl(v) i store Qvantiteter mod Forstoppelse i Tarmene hos Mennesker. Jeg formener at Underrettsdommen vil blive forandret og formildet for Tiltalte. -

6te Maren Christensdatter ogsaa kaldet Sara Maren. Jeg skiønner ikke at denne Tiltalte er overbeviist om at have deltaget i Udførelsen af Niels Bekgaards iværksatte Foranstaltninger til hans Kones Aflivelse ved Gift. Det er sandsynligt at hun har staaet i venskabelig Forhold til Niels Bekgaard i anden Anledning, og det er derfor saa meget mere rosværdig at hun friholdte sig for at faa nogen virksom Deel i hans Forbryderiske Planer og iværksættelse deraf mod hans Kone. Tiltalte har vel engang forrettet et Ærinde for Niels Bekgaard til forannævnte Hans Jensen og bragt det fra ham til Niels Bekgaard det ligeledes forannævnte Kløverfrø og Pimpernerod men hun vidste at disse Deelee vare uskedelige for Sundheden og ville derfor ikke udsætte sig for at miste hans Venskab eller vise sig utaknemlig imod ham for de mange Tienester han havde viist hende naar hun nægtede at gaa dette uskyldige Ærinde for ham. – Jeg maa formene at Underrettsdommen vil blive forandret og formildet endog til hendes Frifindelse. -

Jeg har til Slutning at Indstille forannævnte 5 Tiltalte til Landsoverrettens mildeste Dom.

Den af mig sidst forlangt Udsættelse er fornemmelig? ved de vidtløftige Aqters ”giennemlæsning” og ikke alene for det Lidet jeg fandt Beføyelse og Passende at nedskrive. –

Sagen indlades. Salarium ventes mig tilkiendt. –

Viborg 13 Januari 1851 –

Juul

Hermed skal jeg tjenstlig oversende en Udskrift af Børglum Herreds Politi-Protcol, indeholdende det ifølge den Kongelige Landsoverrets Kjendelse af 10 f. M. optagne yderligere Forhør i justitssagen mod Arrestanten Niels Christensen Bækgaard m. Fl. - De fremsendte Bilage remitteres. -

Hjøring Amt den 10 Marts 1851

?

Fremlagt i Landsoverretten den 17de Marts 1851

?

[Til forsiden](#)